

ФРАНЦУЗ ТИЛИДА “LE POLITIQUEMENT CORRECT”(НУТҚИЙ ҲУШЁРЛИК) ХОЛАТИНИ ИФОДАЛАШДА ЛИТОТА ВОСИТАСИННИГ ЎРНИ

*Маматқұлов Абдулхәфіз Латипович,
АндрДУ доценти, филология факултии номзоди*

Калит сүзлар: “нутқий ҳушёрлик”, тил, нутқ, нутқ объекти, тасвирий воситалар, литота, префикс, мейозис, негатив маъно.

Ижтимоий ҳодиса сифатида фаолият кўрсатаётган тил доимий ҳаракатдадир. Тил - нафақат тафаккур маҳсули, маълум бир фикрни ифода этувчи восита, балки у бутун бир олам, коинотнинг таркиби ҳамда мазмун-моҳиятини инсон онгига акс эттиришга хизмат қилувчи мураккаб ҳодиса саналади.

Тил ҳалқларни яқинлаштирувчи, жипслаштирувчи, энг қудратли ва энг ишончли воситадир. У ўзида инсоннинг жамики ҳис-туйғуларини, ақл-идроқини, иймон-эътиқодини ва борлигини намоён қилади, мужассам қилади, тафаккурни шакллантиради [1. 5].

Шунингдек, тил биринчи навбатда инсондаги ўзини ўзи англашнинг мавжудлик усулидир. У ёки бу тилда гапириш тилнинг туб моҳиятига етиб бориш, моҳият истиқомат қиласидиган жойга кириш демакдир. Демак, инсоннинг мавжудлиги, унинг моҳияти тилда мавжуд бўлади. Тил кишиларнинг фикр ва мулоҳазаларини ифодалайди, улар учун мулоқот воситаси сифатида хизмат қилади. Тил айни вақтнинг ўзида инсон маданиятининг буюк маҳсули ва ривожланиш имконияти ҳамdir, чунки инсоннинг инсон сифатида шаклланишида унинг тафаккури ва нутқи асосий аҳамиятга эга, тилни эгаллаш инсоннинг энг зарур вазифасидир.

Маълумки, тил миллатлараро алоқа воситаси, тажриба ва билимларни, миллий маданиятни сақлаш, уларни авлодлардан авлодларга етказиш қуроли ҳам бўлиб хизмат қилади. Бундан ташқари тил фикр ва мулоҳазани шакллантиради, кундалик мулоқотни юзага келтиради.

Шу кунгача француз адабий тилининг, шунингдек, шева ва

диалектларнинг фонетикаси, морфологик системаси, имлоси, графикаси ва орфографиясини ўрганиш бўйича бир қатор муваффақиятларга эришилди. Бундай тадқиқот натижалари француз адабий тилининг лингвистик хусусиятларини очиш ва илмий умумлаштиришга хизмат қилибгина қолмасдан, француз адабий тили маданиятини кўтаришга ҳам сезиларли даражада хисса қўшди. Шу кунга қадар француз тилшунослигида нутқининг ўзи, яъни француз нутқи ўзига хос ҳодиса, маҳсус категория сифатида етарлича ўрганилмаган. Бунда нутқ ва тил, нутқнинг муҳим лингвистик ва лингвистик бўлмаган томонлари, монологик ва диалогик нутқ уларнинг ўзаро муносабатини тил-норма-нутқ, тил-адабий, тил-адабий норма-адабий нутқ, тил системаси ва нутқий система, француз нутқининг типлари, турлари, нутқ стиллари, ички ва ташқи нутқ, нутқдаги лингвистик, психологик, мантикий, этикавий томонлар ва уларнинг ўзаро муносабати, француз тилидаги тилга хос воситалар, уларнинг ўзаро муносабати сингари муаммолар етарлича тадқиқ қилинмаган.

Сўзлашув нутқига бағишлиланган турли илмий адабиётларда ушбу нутқий ҳодисаларнинг баъзи томонлари ҳақида маълумотлар берилади, яъни тадқиқотчилар сўзлашув нутқига хос белгилар, хусусиятлар, унинг ўзига хос томонларини аниқлашга интилдилар. Аммо, сўзлашув нутқига хос бундай томонларни кўрсатиш авторларда турли хил учрайди.

Жамиятда юз бераётган ўзгаришлар тилда, албатта, ўз ифодасини топади. Шунинг учун ҳам нутқий фаолиятнинг

таркибий қисми ҳисобланган “le politiquement correct” (нүткүй хүшёрлик) тушунчасини ижтимоий ҳодиса сифатида тилшунослик нүктай назардан ўрганиш мақсадга мувофиқдир.

“Нүткүй хүшёрлик” – тилшуносликда янгича ёндашув бўлиб, нутқ фаолиятида ҳар қандай камситишларга йўл кўймасликни, нокулай ибораларни қўлламасликни билдиради. Бу тушунчанинг асл моҳияти нутқ жараёнида у ёки бу майдада этник (ирқий, жинсий, ижтимоий) гурух вакилларининг иззатнафсиға, нафсониятига, ҳамиятига тегиб кетмаслик ёки ҳаётдаги нохуш воқеа-ходисаларни яшириш ёки никоблаш, сўзловчининг мақоми ва гапнинг нима ҳакида бораётганлигини аниқ кўрсатишдан иборат. Шунга мос равища тилда янги-янги тушунчалар пайдо бўла бошлайди, улар нутқ обьектини тўғридан-тўғри, дангал, ошкора ифодаламай, уни юмшоқроқ, қочиримлар йўли билан тавсифлашга хизмат қиласди.

“Нүткүй хүшёрлик” тушунчасини ифодаловчи тасвирий воситалар: эвфемизм, табу, таянч сўзлар, иборалар, перифраза, гипероним, литота, маҳсус атамалар, абревиатура, ўзлаштирилган сўз ва иборалар, метафоризация, эллипсис, фикрни яшириш, окказионал сўз ва бирикмалар, номнинг турдан турга кўчирилиши, метонимик кўчим, сўз ясаш, алмаштириш усулида ифодаланди.

Нуткунинг “нүткүй хүшёрлик” ҳолатини ифодаловчи сўз ва ибораларлитота риторик воситаси билан ифодаланиши мумкин.

А.Хожиев таъбирича литота (< грекча. litótés – оддийлик) – “нарса, ҳодиса ёки белгининг ҳажми, кучи кабиларни камайтириб тасвирлаш. Масалан, кўп ўрнига оз эмас, яхши ўрнида ёмон эмас формасининг қўлланилиши” [2. 52].

Демак, литота – бу:

Биринчидан, “риторик кичрайтириш” воситаси бўлиб, зид маънодаги антонимлардан иборат бўлади:

ўзбек тилида: Буни тушуниш қийин эмас – буни тушуниш осон;

рус тилида: “Нетрудно догадаться” – “Легко догадаться”;

француз тилида: “Pas mal” – “bien”.

Иккинчидан, бу – мейозис, яъни бирор нарсанинг маълум-машхур даражаси ёки хусусиятини камайтириб кўрсатувчи нутқ фигураси: *мальчик с пальчик (тирноқдай бола)*.

Шундай қилиб, литота – бу қарамакарши маънони зидлаш орқали алмашинган сўзнинг ижобийлашган, яхшиланган варианти. Бунда зиддийлик ташки унсурлар воситасида белгиланади.

Сўзловчи ахборотидаги нохушлик, денотатва ифода ўртасидаги номутаносиблик гипероним ва литоталар орқали юмшатилиб ифодаланади. Тил тизимида денотатга хос салбий қўшимча маъно, коннотация бу ерда текисланади, юмшоқ, силлиқ ифодага эга бўлади. Фикрни аниқ билдириш, айтилаётган хабарда қатъийликнинг йўқлиги билан стилистик самарага эришилади. Демак, “нүткүй хүшёрлик” услубининг асосий талаби – акс эттирилаётган тушунчанинг негатив маъно компонентларини яшириш учун нарса, воқеа-ҳодиса юмшоқ, пардали ифодалашдир.

“Нүткүй хүшёрлик”ни ҳосил қилишда бу стилистик воситанинг аҳамияти катталиги ва кенг тарқалганлиги боис кўпчилик француз тилшунослари унилитотомания деб аташмоқда. Биз нуткүй хүшёр литоталарнинг куйидаги шаклий кўрсаткичларини аниқладик:

1) предметнинг маълум хусусиятини камайтириб беришга хизмат қилувчи *pas très, ne plus* каби жуфт равишилардан фойдаланиш:

Аёл кишининг хунуклигини кўрсатиш учун “laide” сўзи ўрнига *Elle n'est pas très belle* (у жуда чиройли эмас);

Бирор кишининг катта ёшда эканлигини кўрсатиш учун “vieux” ўрнига *Je n'ai plus 20 ans*; катта ёшни бевосита ифодалаш учун эса *Il (elle) n'est pas maigre* қўлланилади.

2) *Non-, dé-, sous-, in-, im-, anti-, mal-* префикслари ва префикс унсурлари

ёрдамида яратилган янги сўзлар – неологизмларнинг пайдо бўлиши:

Non префикси ёрдамида ясалган “нутқий ҳушёр” литоталар ҳозирги француз тилида анчагина. Масалан:

ўлимни ифодаловчи “*la mort*” сўзи ўрнида янги *la non-vie* (айн.: “хаётмас”) пайдо бўлди;

ўликни ифодаловчи “*mort*” ўрнига *une personne non-vivante* пайдо бўлди;

ногиронни ифодаловчи “*un invalide*”, “*un handicapé*” ўрнига *une personne non-mouvante* (айн.: – “ҳаракатланмайдиган киши”);

силлиқбош кишини ифодаловчи “*un chauve*” ўрнига *Un non-reignant* (айн.: “тароқ ишлатмайдиган киши”) пайдо бўлди;

мағлубият билан тугаган матчни ифодаловчи “*un mauvais match*” ўрнига “*Un non-match*” пайдо бўлди;

хийла, найрангни ифодаловчи “*une dérobade*” ўрнига *Une non-réponse* (“жавоб эмас”) пайдо бўлди;

мағлубият маъносидаги «*un échec*» ўрнига *Une non-réussite* (айн.: “ютуқ эмас”) пайдо бўлди;

“*le chomage*” (ишсилик) ўрнига *Le non-travail* (“иш эмас”) пайдо бўлди;

“*la campagne*” (кишлoк) ўрнига *La non-ville* (“шахармас”) пайдо бўлди;

“*couples contre nature*” (гомосексуал жуфтлик) ўрнига *Des couples non-traditionnels* (“ноанъанавий жуфтлик”) пайдо бўлди;

Dé префиксибевани ифодаловчи “*un veuf*” ўрнига *Un déconjoint involontaire* (боғлиқ бўлмаган сабабларга кўра эрсиз қолган аёл) пайдо бўлди;

pauvre (камбағал) ўрнига *Un défavorise / un désaxe* (ноух шароитга тушиб қолган киши) пайдо бўлди;

ёлғонни ифодаловчи “*mensonge*” ўрнига *Une désinformation* (дезинформация) пайдо бўлди;

“*fou*”(телба) ўрнига *Un déstabilisé mental* (ақлан ноқис) пайдо бўлди;

ажралишни ифодаловчи “*divorce*” ўрнига *Un démariage* пайдо бўлди;

тақиқни ифодаловчи “*interdire*” ўрнига *Déconseiller* пайдо бўлди; “*licenciements*” (ишдан бўшатиш) ўрнига *Un dégraissage* пайдо бўлди ваҳ.

In-/im префикслари “*grossiereté*” (кўполлик) ўрнига *Indélicatesse*

“*grossier*” (кўпол) ўрнига *Impoli* “*saleté*” (лой) ўрнига *Impureté* “*faim*” (очлик) ўрнига *Insécuritéalimentaire*

Mal префикси кар кишини ифодаловчи “*un sourd*” ўрнига *Un mal-entendant* (ёмон эшитадиган) пайдо бўлди;

ноқулай уйни ифодаловчи “*un taudis*” (кулба) ўрнига *Un mal-logement* (ёмон уй) пайдо бўлди;

эси паст маъносидаги “*un cou*” (тентак) ўрнига *Un mal comprenant* (айн.: - “ёмон тушунадиган”) пайдо бўлди.

Sous префикси камбағал мамлакатларни ифодаловчи “*des pays pauvres*” ўрнига *Des pays sous-développés* пайдо бўлди;

Аҳолининг камбағал қатламини ифодаловчи “*pauvres*” ўрнига *Des sous-privilégiés* пайдо бўлди.

1. Мейозисдан фойдаланиш: *miro* (*miraud*) (сўзнинг туб маъноси “кўзи ожизрок”).

2. Кичрайтириши -эркалатиши шакллари ноух тасаввурни силлиқлаштиришга ёрдам беради: “семиз” маъносида *grassouillet*, *rondelet*, “озгин” маъносида *maigrelet*, *sécot* ишлатилади.

Бундан ташқари, муқобил сўзлар билан алмаштиришда куйидагиларга эътибор қилинади:

1) мейозис муаммонинг даражасини камайтириш ва анча силлиқ самара кўрсаткичини таъминлашда қўл келади. Масалан, “касаллик” ўрнига *malaise*, *indisposition*, “оғримоқ” ўрнига *être indisposé* ишлатилади.

2) кекса одамга нисбатан қўлланган *âgeсўзи-* мейозис ҳодисасини ифодалайди, чунки бу сўз чекланган сифат даражасини билдиради.

3) семизлик ва озғинликнинг сўз ва иборалар билан ифодалашда белгининг

интенсивлик даражасини камайтириб ифодаловчи *мейозис* катта роль ўйнайды. Масалан, “*gros*” ўрнига *corpulent, replet, “obésité”* ўрнига *embonpoint, “maigre”* ўрнига *sec ишлатилади*.

Хулоса қилиб айтганда, француз тилида нутқ одоби доирасида нутқий хушёрлик тушунчасини ифодалашда литота воситасининг ўрни муҳим аҳамият касб этади.

Адабиётлар:

- 1) Маматов А.Э. “Тилнинг энг муҳим 100 та функцияси”. -Т.: -2014. Bayoz. 5-бет
- 2) Хожиев А. Лингвистик терминларнинг изоҳли луғати. -Т.: Ўқитувчи, 1985 . - Б 168
- 3) Dictionnaire de la langue française. Lexis. - Larousse, 1974. -2110p.
- 4) Le Petit Robert. Dictionnaire de la langue française. - Paris.: Dictionnaire le Robert, 1997. - 2555 p.
- 5) Розенталь Д.Э., Теленкова М.А. Словарь-справочник лингвистических терминов. - М.: Астрель, АСТ, 2000. - 624 с.

Маматкулов А. Роль средства litota в выражении “политкорректности” во французском языке. В данной статье обсуждается роль инструмента litota в выражении концепции «политкорректность» в контексте речевого этикета во французском языке.

Mamatqulov A. The role of litota in the expression of “political correctness” in the French language. This article discusses the role of the litota in expressing the concept of "political correctness" in the context of speech etiquette in French.